

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL „S1“ AS 2017-01-05 SKUNDO**

2017 m. gegužės 8 d. Nr. S-100 (7-10/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos narės,
pavadojančios komisijos pirmininkę
komisijos narių

Linos Vosyliienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

dalyvaujant šalims

mokesčių mokėtojo atstovei M. J. , mokesčių
administratoriaus atstovui Mindaugui
Česnauskui

2017 m. balandžio 11 d. posėdyje išnagrinėjusi „S1“ AS (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) viršininko 2016-12-05 sprendimo dėl pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūrusiam apmokestinamajam asmeniui Nr. 331B-7150,
n u s t a t ė:

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymu, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002-06-13 nutarimu Nr.899 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo užsienio asmenims“, Prašymų grąžinti už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūrusiems apmokestinamiesiems asmenims jų Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM pateikimo ir nagrinėjimo bei PVM grąžinimo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002-06-21 įsakymu Nr. 189 „Dėl Prašymų grąžinti užsienio apmokestinamiesiems asmenims jų sumokėtą PVM pateikimo ir nagrinėjimo bei PVM grąžinimo taisyklių patvirtinimo“ ir atsižvelgdamas į Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) Mokestinių prievolių departamento PVM grąžinimo skyriaus 2016-11-30 išvadą Nr. 10211100, Inspekcijos viršininkas 2016-12-05 sprendimu dėl pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūrusiam apmokestinamajam asmeniui Nr. 331B-7150 (toliau – ir Inspekcijos 2016-12-05 sprendimas Nr. 331B-7150; ginčo sprendimas) nusprendė Pareiškėjui negrąžinti 9722,16 Eur PVM sumos.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas prašė grąžinti 9260,16 Eur, o ne 9722,16 Eur PVM, tačiau dėl žmogiškos klaidos suvedant prašymo (forma FR0445) duomenis į Mokesčių inspekcijos sistemą, padaryta klaida.

Inspekcija nurodo, kad 9260,16 Eur, vadovaujantis Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 117 str. 1 dalies 2 punkto nuostata, kad užsienio apmokestinamasis asmuo turi teisę pateikti prašymą grąžinti jam Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM tik tuo atveju, jeigu jis tuo laikotarpiu, kuriuo sumokėtą PVM prašo grąžinti, nevykdė šalies teritorijoje jokios veiklos, kuri pagal PVMĮ yra PVM objektas. PVMĮ 3 str. 1 dalies 2 punkte nurodyta, kad PVM objektu laikomas prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas, kai vyksta šalies teritorijoje. PVMĮ 12 str. 1 dalyje nurodyta, kad jeigu tiekiamos prekės būtų gabenamos, laikoma, kad prekių teikimas įvyko šalies teritorijoje tuo atveju, kai šių prekių gabenimas pirkėjui prasidėjo šalies teritorijoje.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas iš Lietuvos įmonės „S2“ įsigijo seifus ir, juos išgabėjęs į Švediją, pardavė Švedijos apmokestinamajam asmeniui X. Pareiškėjas nebuvo įsiregistravęs PVM mokėtoju Švedijoje. Padariusi išvadą, kad Pareiškėjas neatitiko reikalavimų užsienio apmokestinamajam asmeniui, pageidaujančiam susigrąžinti PVM (PVMĮ 117 str. 1 d. 2 p.), nes vykdė veiklą, kuri pagal PVMĮ 12 str. 1 dalį yra PVM objektas, Inspekcija ginčijamu sprendimu prašomo PVM Pareiškėjui negrąžino.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutinka ir Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo skundžiamą sprendimą panaikinti.

Pareiškėjas nurodo, kad yra Norvegijos PVM mokėtojas ir 2016-07-08 prašymu Inspekcijos prašė grąžinti jo sumokėtą PVM už iš Lietuvos įmonės UAB „S2“ įsigytus seifus. Pareiškėjo nuomone, Inspekcija netinkamai jo atžvilgiu išaiškino PVMĮ 117 str. 1 dalies 2 punktą.

Pareiškėjas akcentuoja, kad neturėjo Lietuvos Respublikoje padalinio, per kurį vykdė ekonominę veiklą, taip pat šalies teritorijoje jokios veiklos nevykdė ir nevykdė, kuri pagal PVMĮ yra PVM objektas. Pareiškėjo teigimu, veikla, kuri yra PVM objektas, pripažįstamas prekių tiekimas, o ne įsigijimas (išskyrus PVMĮ 3 str. aptartus atvejus, kurie konkrečiu atveju netaikytini). Kadangi, kaip nurodo Pareiškėjas, nėra pagrindo konstatuoti, kad jis, iš UAB „S2“ įsigydamas prekes, vykdė tiekimą, nėra pagrindo nustatinėti tokio „tiekimo“ vietos. Taigi PVMĮ 12 str. 1 dalis Pareiškėjui netaikytina. Pareiškėjo nuomone, veiklą, kuri atitinka PVMĮ 12 str. 1 dalies nuostatas, vykdė UAB „S2“.

Pareiškėjas pažymi, kad Inspekcijos sprendime klaidingai nurodytas jo mokesčių mokėtojo kodas.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas tenkintinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas naikintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Inspekcijos sprendimo negrąžinti Pareiškėjui 9722,16 Eur PVM permokos, mokesčių administratoriui konstatavus, jog Pareiškėjas neatitiko PVMĮ 117 str. 1 d. 2 punkto reikalavimų užsienio apmokestinamajam asmeniui, pageidaujančiam susigrąžinti PVM, nes šalies teritorijoje vykdė veiklą, kuri pagal PVMĮ 12 str. 1 dalį yra PVM objektas. Inspekcija išvadą, kad Pareiškėjas šalies teritorijoje vykdė veiklą, kuri pagal PVMĮ 12 str. 1 dalį yra PVM objektas, padarė atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėjas iš Lietuvos įmonės „S2“ įsigijo seifus ir, juos išgabėjęs į Švediją, pardavė Švedijos apmokestinamajam asmeniui X. Pareiškėjas nebuvo įsiregistravęs PVM mokėtoju Švedijoje.

Pagal PVMĮ 117 str. 1 d. 2 punktą užsienio apmokestinamasis asmuo turi teisę pateikti prašymą grąžinti jam Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM tik tuo atveju, jeigu jis tuo laikotarpiu, kuriuo sumokėtą PVM prašo grąžinti, atitiko šiuos kriterijus: 1) [...]; 2) nevykdė šalies teritorijoje jokios veiklos, kuri pagal PVMĮ yra PVM objektas, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

Pagal PVMĮ 12 str. (*Kriterijai, pagal kuriuos nustatoma prekių tiekimo (išskyrus prekių tiekimą keleivius Europos Sąjungos teritorijoje vežančiuose laivuose, orlaiviuose ir traukiniuose) vieta*) 1 dalį, jeigu tiekiamos prekės turi būti gabenamos, laikoma, kad prekių tiekimas įvyko šalies teritorijoje tuo atveju, kai šių prekių gabenimas pirkėjui prasidėjo šalies teritorijoje (neatsižvelgiant į tai, kas (prekių tiekėjas, pirkėjas ar bet kurio iš jų užsakymu trečioji šalis) prekes gabena).

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas pagal 2016-06-20 PVM sąskaitą faktūrą IND Nr. 5491617 iš UAB „S2“ įsigijo 252 vnt. seifus. PVM sąskaitoje faktūroje buvo nurodyta, jog prekių pardavėjas yra UAB „S2“, prekių pirkėjas – Pareiškėjas, prekių gavėjas – „X“. PVM sąskaitoje faktūroje nurodytas prekių atkrovimo laikas / *Estimated shipment date*: 2016-06-20/21; Atkrovimo sąlygos / *Terms of delivery*: *CPT Pilangsgatan 9, 70236 Örebro, Sweden*. UAB „S2“ ginčo PVM sąskaitoje faktūroje išskyrė transportavimo išlaidas, taigi Pareiškėjas pagal minėtą PVM sąskaitą faktūrą apmokėjo pardavėjui tiek už pačius seifus, tiek už jų pristatymą nurodytu adresu. Pagal Tarptautinės prekybos terminų aiškinimo taisyklės (*Incoterms*) CPT pristatymo sąlygos reiškia, jog transportavimas yra apmokėtas iki nurodytos paskirties vietos. Kaip nurodė ir Pareiškėjas, CPT sąlygos be kita ko reiškia, jog prekių praradimo ar sugadinimo rizika, papildomos išlaidos pereina pirkėjui po to, kai prekės yra pristatomos į nurodytą paskirties vietą.

Remiantis byloje pateiktu tarptautiniu krovinio gabenimo važtaraščiu (CMR) AGR 0022730, prekės buvo pakrautos į transporto priemonę ir išgabentos PVM sąskaitoje faktūroje ir atitinkamai CMR 3 langelyje nurodytu adresu 2016-06-21.

Byloje pateikta Pareiškėjo vardu įforminta 2016-06-22 sąskaita faktūra Nr. 19742, kuria Pareiškėjas įformino iš UAB „S2“ įsigytų prekių pardavimą (perpardavimą) Švedijos apmokestinamajam asmeniui X.

Komisija, išanalizavusi aukščiau nurodytas prekių pardavimo, pristatymo bei perpardavimo sąlygas, konstatuoja, jog Pareiškėjo vykdytas iš UAB „S2“ įsigytų prekių tiekimas Švedijos apmokestinamajam asmeniui nepagrįstai pagal PVMĮ 12 str. 1 dalį kvalifikuotas kaip įvykęs šalies teritorijoje. Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas 2016-06-20 prekes iš UAB „S2“ įsigijo CPT Švedija sąlygomis, t. y. UAB „S2“ (ginčo prekių pardavėjas) buvo tas asmuo, kuris buvo atsakingas už ginčo prekių išgabėtimą iš šalies teritorijos ir pristatymą Švedijoje, adresu: XXX. Komisija daro išvadą, jog būtent dėl šio tiekimo (pagal 2016-06-20 PVM sąskaitą faktūrą IND Nr. 5491617) ginčo prekės ir buvo išgabentos iš šalies teritorijos Švedijoje nurodytu adresu. Kaip matyti iš CMR važtaraščio, prekės į transporto priemonę buvo pakrautos 2016-06-21, o Pareiškėjas įsigytų prekių pardavimą Švedijos apmokestinamajam asmeniui įformino 2016-06-22 Švedijoje, t. y. jau po to, kai prekės buvo nugabentos į paskirties vietą Švedijoje. Todėl Pareiškėjo vykdytas ginčo prekių tiekimas Švedijos apmokestinamajam asmeniui laikytinas įvykusiu už šalies teritorijos ribų, t. y. Švedijoje ir nėra PVM objektas Lietuvoje.

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau nurodytus argumentus, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas tenkintinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas negrąžinti Pareiškėjui jo Lietuvos Respublikoje sumokėto 9722,16 Eur PVM, naikintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2016-12-05 sprendimą dėl pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo už Europos Sąjungos teritorijos ribų įsikūrusiam apmokestinamajam asmeniui Nr. 331B-7150.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal

Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti komisijos pirmininkę

Lina Vosylienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius